

[Jørgen Jørgensen.]

muligt at yde for at få alle unødige hindringer fjernet, og jeg vil derfor tro, at når erhvervene bliver klar over, hvilke opgaver kommissionen har, og hvilket ansvar der for erhvervene er knyttet til at yde rigsdagen den saglige bistand, det er muligt at yde for at skaffe de friest mulige vilkår for erhvervslivets arbejde, så vil erhvervene se, at det er i deres egen interesse at medvirke til, at der kommer et godt resultat ud af de forhandlinger, der nu skal føres.

Jeg havde meget gerne set, at denne lovgivning atter denne gang som ved tidligere lejligheder havde kunnet gennemføres af en i hvert fald tildels samlet rigsdag. På et område, der griber så stærkt ind i dagliglivet for tusinder af mennesker her i landet, er det meget ønskeligt, at der står så stort et flertal bag en lov som muligt, og jeg finder ikke, at de argumenter, som det ærede medlem hr. Axel Kristensen fremførte, er af en så saglig karakter og har tilstrækkelig styrke til, at det er forsvarligt for et parti, der for ganske kort tid siden, da det havde ansvaret for den politiske ledelse i landet, selv måtte erkende, at en lovgivning var nødvendig, ikke at tage konsekvenserne deraf og yde en anden regering den samme saglige støtte, som der blev ydet venstre-regeringen, da venstre havde ansvaret for regeringsledelsen her i landet.

Jeg skal anbefale de ændringsforslag, der er stillet af flertallet, og må anbefale, at man stemmer imod de ændringer, der er foreslået af mindretallet. Det ændringsforslag, som er stillet af venstre, vil for alle hovedpunkters vedkommende være opfyldt gennem det ændringsforslag, som flertallet har stillet til formålsparagraffen, og de betragtninger vedrørende venstres ændringsforslag, som blev fremført af det ærede medlem hr. Aksel Møller, kan jeg helt give tilslutning til. Jeg mener ikke, det er vel betænkt af venstre at foreslå disse forhold ændret på den måde, det sker i ændringsforslaget, og jeg må tilråde, at man stemmer imod både det af venstre og de af det ærede medlem hr. Bjørner stillede underændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Da mit partis ordfører desværre er forhindret i at være tilstede ved dette lovforslags behandling, skal jeg på min gruppes vegne fremsætte nogle bemærkninger om vor stilling til selve loven og de foreslåede ændringer.

Lovforslaget kommer sandelig i den ellefte, ja, man må vel snarere sige den tolvte time. Næppe er betænkningen lagt på bordet, før

vi skal behandle lovforslaget. Det havde været hensynsfuldt over for vort parti, som regeringen og de øvrige partier udelukker fra udvalgsarbejdet, om man var kommet med betænkningen i hvert fald et døgn før sagen sættes til forhandling, men jeg skal undlade at appellere til en hensynsfuldhed, som ikke udvises.

Hvad vareforsyningsloven angår, har mit parti tidligere erklæret sig for tilhænger af en sådan bemyndigelseslov, og principielt er vi af den opfattelse, at loven stadig har sin berettigelse. Men det er også vort synspunkt, at den må udnyttes til en virkelig sikring af befolkningens forsyninger og til gavn for vort lands økonomi.

Det er imidlertid vor opfattelse, at den siddende regering ikke har brugt vareforsyningsloven som ønskeligt var. Lad os tage forsyningsproblemet. Hvad den side af sagen angår, anser vort parti det stadig for at være af den allerstørste betydning, at forsyningsproblemet løses på den rigtigste og retfærdigste måde. Indenfor lovens rammer gives der regeringen mulighed for indgreb, som kan sikre en tilfredsstillende forsyning både af mad, klæder og boliger, ja, loven indeholder endog endnu i dag en ekspropriationsbestemmelse, som vi anser for fuldt berettiget, når den anvendes i befolkningsflertallets interesse. Men hvordan ser praksis nu ud? Jeg ved ikke, hvor mange gange der her på rigsdagen er talt om befolkningens og ikke mindst om hovedstadsbefolkningens dårlige forsyning med så vigtige varer som kød og flæsk. Snakken har ikke hjulpet, og forklaringen er den simple, at her kræves der et konsekvent indgreb for at sikre en lige og retfærdig forsyning, nemlig en gennemgribende mærkerationering, og dette indgreb er regeringen meget tilbage for. Jeg finder, at det er et stift stykke, at man, når man bare har penge på lommen og indtægter dertil, stadigvæk kan spise de lækreste koteletter og andre rare ting på restaurant, medens arbejderhusmødrene stadigvæk må stå i kø hos slagterne uden at kunne få noget ordentligt til deres familier, til dem, der i realiteten repræsenterer det producerende samfund. Regeringen foretrækker at lade kapitalen, dens interesser og også dens politiske partier bestemme retningslinierne for forsyningspolitikken og for den økonomiske politik her i landet.

Da de ledende stormejerier fornylig krævede højere mælkepriser, saboterede de bare gennem mange uger de nødvendige leverancer til hovedstaden. Det er deres form for strejke til opnåelse af højere priser. Der rejste sig ingen harmdirrende protester i anledning